

Arrest

nr. 80 834 van 8 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 8 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN OOSTERWIJCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Hotel Bazae te Meherpur District in Bangladesh. In 2003 werd u lid van Jatiyotobai Chantra Dal, de studentenvleugel van BNP (Bangladesh Nationalist Party). In 2006 werd u General Secretary in uw stad voor Jatiyotobai Chantra Dal. Uw vader had een bouwbedrijf en toen BNP in 2001 aan de macht kwam kreeg uw vader heel wat opdrachten binnen. Dit zinde zijn concurrent G.R.(...), die lid was van Awami League, niet. Hij bedreigde uw vader via zijn lidmaatschap bij Purbo Bangla, een verbannen criminele organisatie, en eiste geld van uw vader. Omdat uw vader dit geld niet altijd betaalde werd u op 17 oktober 2006 ontvoerd. U werd in de

val gelokt door P.(...), S.(...) en Pa.(...), drie kennissen die zonder dat u het wist ook betrokken waren met Purbo Bangla. U wist na één nacht te ontsnappen en toen u thuis kwam hebt u een klacht ingediend tegen zeven mensen. De politie noteerde de klacht en P.(...) werd gearresteerd. Na de ontvoering trok u naar Dhaka. U stopte in die periode met uw politieke activiteiten. Uw familie verhuisde een tijd later ook naar Dhaka. In Dhaka had u geen problemen meer met Purbo Bangla omdat men uw telefoonnummer en adres niet kende. In die periode die daarop volgde keerde u twee keer terug naar uw regio. De eerste keer om een verklaring af te leggen bij de rechtbank in verband met de klacht die u had ingediend en een tweede keer om uw oma te bezoeken die ziek was. Dit laatste was op 25 oktober 2008. De dag ervoor had er een moord plaats gevonden in Meherpur, op drie kilometer van uw huis. U vermoedt dat enkele leden van Awami League u gezien hebben toen u van de bus stapte om naar uw grootmoeder te gaan want u werd van die moord beschuldigd door het broer van het slachtoffer, die banden had met Awami League en G.R.(...), omdat u op dat tijdstip in de buurt was. U kwam als derde op de verdachtenlijst. Op 26 oktober 2008 werd u gearresteerd. Na vier uren werd u vrijgelaten omdat uw oom de mensen van het politiekantoor had omgekocht. De agent adviseerde u om Bangladesh te verlaten en niet meer terug te keren de volgende tien jaren. Nog diezelfde dag stak u illegaal, door het omkopen van de migratie ambtenaren, de grens met India over. U verbleef meer dan twee jaar in India niet ver van de grens in het dorp Beldhanga in Murshidabad District bij de man van uw nicht. Uit angst om opgepakt te worden in India verliet u op 16 januari 2011 India met het vliegtuig in New Dehli. U kwam aan in Parijs, verbleef daar één nacht en op 18 januari 2011 kwam u aan in België en vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, handelsdocumenten, een First Information Report in verband met uw ontvoering, borgaanvraag dader ontvoering, krant in verband met ontvoering en documenten over de algemene situatie in Bangladesh.

B. Motivering

Volgens uw verklaring zijn er twee redenen waarom u Bangladesh diende te verlaten: ten eerste, de problemen die u kende met Purbo Bangla, een criminele organisatie die uw vader afperste en u later ontvoerde en, ten tweede, een valse moordzaak die tegen u werd ingediend door leden van Awami League die ook banden hebben met Purbo Bangla.

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) merkt op dat uw problemen met betrekking tot Purbo Bangla vreemd zijn aan het Vluchtelingenverdrag. Wanneer u gevraagd wordt wat soort van organisatie Purbo Bangla is antwoordt u dat het gaat om een verbannen partij in Bangladesh. Een groep van extremisten die in de criminaliteit zitten. U bevestigt meteen daarna dat het gaat om een criminele organisatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U bevestigt bovendien dat Purbo Bangla achter het geld van uw vader zat in het kader van een zakenconflict (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Later bevestigt u dat u ontvoerd werd door Purbo Bangla voor geld omdat G.R.(...), die betrokken was bij Purbo Bangla, de zakenvijand was van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Purbo Bangla is met andere woorden een criminele organisatie die puur uit is op het geld van uw vader. Problemen van deze aard zijn vreemd aan het Vluchtelingenverdrag.

Het CGVS hecht geen geloof aan uw verklaringen met betrekking tot de valse moordzaak die tegen u zou lopen in Bangladesh. Meerdere elementen uit uw relaas maken uw verklaringen met betrekking tot de valse moordzaak ongeloofwaardig. Ten eerste, legt u geen documenten neer van de rechtzaak. U verklaart dat uw oom een advocaat contacteerde en dat de advocaat verteld heeft dat het onmogelijk is om aan documenten te geraken omdat u voortvluchtig bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Volgens uw verklaring moet u daarvoor voor de rechtbank verschijnen. Dit klopt niet. Er kan steeds een gecertificeerde kopie van de order sheet bekomen worden. Het enige wat u als beklaagde moet doen is een advocaat aannemen (blauwe map, punt 1). Het is niet geloofwaardig dat een advocaat beweert dat u als voortvluchtige geen juridische documenten kan bekomen met betrekking tot uw rechtzaak. Ten tweede, hebt u weinig kennis en informatie over de moordzaak. Wanneer u gevraagd wordt naar de meest recente ontwikkelingen in de moordzaak antwoordt u dat niemand u wou helpen omdat u voortvluchtig bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U weet bovendien niet wie de andere verdachten zijn in de rechtzaak, u weet niet welke officer in charge verantwoordelijk is voor uw zaak en u weet niet welke magistrate verantwoordelijk is in uw zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U zegt dat u zich niet kon informeren omdat de advocaat die uw oom contacteerde zei dat u geen documenten kan bekomen als voortvluchtige en dat u zich moet aangeven als u zich wilt informeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Zoals hierboven al gesteld klopt deze verklaring niet. Ten derde, is het merkwaardig dat

u nooit uw onschuld hebt proberen te bewijzen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Er waren enkele factoren die in uw voordeel speelde: u bent onschuldig want u was nog in Dhaka op het moment van de feiten en hiervan hebt u getuigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), ondanks dat de politie u oppakte werd u al na vier uren weer vrij gelaten omdat men er gedeeltelijk van uit ging dat u onschuldig was (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) wat er op wijst dat u geen hoog profiel toegeschreven wordt in deze rechtzaak, de persoon die indirect verantwoordelijk was voor de klacht tegen u, Golum Rosal (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), is lid van Purbo Bangla, een criminele organisatie die gebannen is in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 8) en in 2008, toen de klacht werd ingediend, was Awami League nog niet aan de macht (blauwe map, punt 2), waaruit volgt dat er geen enkele reden is waarom u als lid van BNP (Bangladesh Nationalist Party) zich niet eerlijk zou kunnen verdedigen. Wanneer u gevraagd wordt waarom u uw onschuld niet kan proberen aan te tonen verklaart u dat Purbo Bangla in dat geval nog meer valse klachten zal indienen tegen u (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Deze verklaring houdt geen steek. Ook dan zou u uw onschuld kunnen bewijzen om dezelfde redenen als hierboven opgesomd. Het feit dat u nooit uw onschuld hebt proberen te bewijzen ondanks alle gunstige factoren ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas. Ten vierde, zijn er enkele merkwaardigheden in uw relaas over de rechtzaak. U verklaart dat u na vier uren vrij werd gelaten door de politie en dat u een papier moest ondertekenen waarin u verklaarde dat u niet meer mocht terugkeren naar Bangladesh de volgende tien jaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is merkwaardig dat de politie u een soort van advies geeft om Bangladesh te verlaten als er op dat moment een rechtzaak tegen u loopt en u gezocht wordt. Het is nog meer merkwaardig dat u hiervoor een papier moest ondertekenen. U bent vaag en tegenstrijdig over dit papier. Eerst verklaart u dat u een papier moest ondertekenen waarop stond dat u Bangladesh moest verlaten en dat u niet mocht terugkomen de volgende 10 jaren en meteen daarna stelt u dat er niets geschreven stond op dat papier (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wanneer u gevraagd wordt waarom u dat papier moest tekenen als het toch een gewoon advies was dan kan u daar geen verklaring voor geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Een tweede merkwaardig punt is dat u de persoon die klacht tegen u indiende niet persoonlijk kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U denkt dat hij u persoonlijk viseerde omdat zijn familie bij Awami League zat, net zoals Golum Rosal, die met uw vader in conflict lag. Indien Golum Rosal indirect handelde via de persoon die de klacht indiende is het merkwaardig dat hij geen klacht indiende tegen uw vader. Volgens uw verklaring lag Golum Rosal al jaren in conflict met uw vader en toch viseert hij u en niet uw vader. Op het ogenblik van de klacht in 2008 was u bovendien geen lid meer van de BNP. U verklaart dat u vanaf u naar Dhaka verhuisde in 2007 geen contact meer had met BNP. Bijgevolg is het merkwaardig dat u persoonlijk geviséerd wordt. Dit optelsom van al deze elementen maken uw relaas met betrekking tot de rechtzaak ongelooftwaardig.

U komt ook niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming, artikel 48/4 van de Belgische Vreemdelingenwet. U hebt in Bangladesh middelen ter beschikking om u te beschermen tegen het geweld van criminele organisaties. U verklaart dat u een klacht indiende tegen zeven mensen in verband met uw ontvoering door Purbo Bangla (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze klacht bewijst u door een First Information Report voor te leggen (groene map, punt 3). De klacht werd genoteerd en aangenomen, één van de verdachten werd gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) en er werd een straf van zeven jaar uitgesproken tegenover de beklaagden (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Dit wijst er op dat de politie uw klacht serieus nam. Uit de borgaanvraag van de beklaagde, die u voorlegt (groene map, punt 4), blijkt dat de beklaagde pas midden 2009 vrijgelaten werd op borgtocht. Gezien de politie uw klacht serieus nam, is er geen enkele reden om te betwijfelen waarom men dat in de toekomst niet zou doen. U verklaarde zelf dat Purbo Bangla een verbannen organisatie is en u bevestigt dat ze een slechte naam heeft bij de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit alles wijst erop dat u zich in Bangladesh kan beroepen op de bescherming van de autoriteiten. Bovendien hebt u een intern vluchtalternatief binnen Bangladesh. U verklaart dat u na de problemen met Purbo Bangla naar Dhaka verhuisde en dat u nadien geen problemen meer had met hen omdat ze uw telefoonnummer en adres niet kenden (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Uw ouders verhuisden in januari 2007 ook naar Dhaka omwille van de problemen, maar uit uw verklaring aan het begin van het gehoor blijkt dat uw ouders het nu goed maken (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Dit is merkwaardig gezien Purbo Bangla achter het geld van uw vader zat en zoveel moeite deed om aan dit geld te geraken. Dit wijst erop dat u en uw familie in Dhaka geen problemen kent met Purbo Bangla en dat uw problemen met Purbo Bangla lokaal waren. U bevestigt dat uw ouders om dit moment nog steeds dreigbrieven ontvangen van Purbo Bangla, maar dit is tegenstrijdig met uw eerste verklaring dat uw ouders geen problemen hebben op dit moment in Bangladesh. Bovendien legt u geen enkel bewijs van deze dreigbrieven voor. Hieruit kan afgeleid worden dat u en uw familie zonder problemen in Dhaka kunnen wonen.

Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. Aan uw identiteit en geboorteakte (groene map, punt 1) wordt niet getwijfeld. Het is wel merkwaardig dat u volgens uw verklaring gezocht door de Awami League regering in Bangladesh omwille van een moordzaak en toch zomaar een recent uitgegeven geboorteakte kunt bekomen terwijl Awami League in uw dorp aan de macht is (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Uw handelsactiviteiten worden ook niet in twijfel getrokken. De documenten die u voorlegt in verband met de ontvoering bewijzen dat de er weldegelijk bescherming voor handen is bij de Bengaalse autoriteiten. De ontvoering op zich wordt niet in vraag gesteld door het CGVS, dus krantenartikels met betrekking tot deze ontvoering hebben geen invloed op de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor het document dat u voorlegt van BNP.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dat (i) de problemen die verzoeker had met Purbo Bangla niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie; (ii) verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen voor de problemen met Purbo Bangla; (iii) verzoeker over een intern vluchtalternatief beschikt in Bangladesh om te ontkomen aan de problemen met Purbo Bangla én (iv) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen als zou hij valselijk beschuldigd zijn in een moordzaak gezien a) verzoekers onvermogen enig tastbaar begin van bewijs voor te leggen aangaande de rechtszaak terwijl dit redelijkerwijs van hem kan worden verwacht; b) verzoekers beperkte kennis aangaande de moordzaak; c) verzoeker eigenaardig genoeg nooit getracht heeft zijn onschuld te bewijzen én d) verzoeker eigenaardige verklaringen heeft afgelegd over de rechtszaak.

De exacte motieven op grond waarvan de commissaris-generaal tot deze bevindingen kwam, staan duidelijk en afdoende in de bestreden beslissing vermeld.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS, nr. 82.301, 20 september 1999; RvS nr. 65.919, 18 april 1997). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer*

pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.1. Verzoeker verzet zich tegen de stelling dat het feit dat hij geen documenten heeft neergelegd noch informatie kon geven over de moordzaak afbreuk doet aan de geloofwaardigheid betreffende de moordzaak. Hij herhaalt dat hij zijn oom contacteerde om documenten te verkrijgen, doch via hem, vernam dat het niet mogelijk was gezien verzoekers status van voortvluchtige. Verzoeker vraagt zich overigens af waar hij zich, gezien zijn status van voortvluchtige, nog had moeten informeren. Uiteindelijk heeft verzoeker nogmaals contact opgenomen met zijn oom die hem het First Information Report (FIR) met betrekking tot de moordzaak heeft bezorgd. Verzoeker voegt dit thans aan onderhavig verzoekschrift toe.

Verweerder werpt terecht op dat het louter herhalen van de eigen verklaringen én het zonder meer betwisten van de motivering van de bestreden beslissing niet volstaat om deze te weerleggen.

De commissaris-generaal wees er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers advocaat zou beweerd hebben dat verzoeker, als voortvluchtige, geen juridische documenten zou kunnen bekomen met betrekking tot de rechtszaak die tegen hem werd ingeleid. De commissaris-generaal verduidelijkte hierbij dat, in overeenstemming met de beschikbare informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, het steeds mogelijk is om een gecertificeerde kopie te verkrijgen van de order sheet. Het enige vereiste hiervoor is dat de beklaagde een advocaat aanneemt. De loutere stelling van verzoeker dat hij via zijn oom vernam dat het niet mogelijk was om stukken te krijgen, volstaat niet om deze objectieve informatie te weerleggen. De Raad schaaft zich achter dit motief.

De Raad stelt vast dat verzoeker, nadat hij in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing, in staat bleek een juridisch document in verband met de rechtszaak voor te leggen terwijl hij voorheen stelde dat dit onmogelijk was omdat hij voortvluchtig is.

Verweerder wijst erop dat uit de beschikbare informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat het niet enkel mogelijk is om, via een advocaat, een gecertificeerde kopie van een order sheet te verkrijgen, maar dat zulks op elk moment mogelijk is voor elk juridisch document uit een gerechtelijk dossier (zie bijlage 1 bij de verweernota). Rekening houdend met deze objectieve informatie meent verweerder dat verzoeker wel degelijk eerder in staat zou moeten zijn geweest de FIR en/of enig ander gerechtelijk document voor te leggen indien zijn verklaringen op de waarheid berusten. De Raad schaaft zich achter dit motief.

Verweerder merkt terecht op dat in het FIR melding wordt gemaakt van een dubbele moord daar waar verzoeker het tijdens zijn gehoor telkens over één moord had. Dit ondermijnt de bewijswaarde van dit document.

Dat er bijkomend vragen kunnen worden gesteld rond de authenticiteit van het voorgelegde FIR blijkt voorts uit de beschikbare informatie volgens welke het in Bangladesh voor niemand een probleem vormt om valse documenten te verkrijgen. Er bestaat een volledig alternatieve markt van (ver)vals(t)e documenten en dit met betrekking tot alle officiële documenten (zie informatie blauwe map).

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een

document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Daar waar verweerder stelt dat het voorgelegde FIR in het Engels werd vertaald door een vertaalbureau in Bangladesh zelf en het niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling door een beëdigd tolk, wijst de Raad er op dat artikel 8 PR RvV weliswaar een voor eensluidende verklaarde vertaling vereist, maar niet bepaalt dat deze vertaling dient opgesteld te worden door een beëdigd tolk.

De overige motieven inzake de valse rechtszaak zijn overtuigend. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat een valse rechtszaak tegen hem lopende is in zijn land van herkomst.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker geeft een uiteenzetting van het begrip “gegronde vrees” en wijst erop dat de definitie een subjectief als een objectief element bevat. Voorts wijst verzoeker erop dat ook een toekomstige vrees voor vervolging volstaat om als vluchteling erkend te worden. Bovendien is het voldoende als er een redelijke kans is dat de vervolging zal plaatsvinden. Verzoeker wijst er voorts op dat hij, nadat hij in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing, contact heeft opgenomen met zijn oom en vervolgens het FIR heeft verkregen. Verzoeker merkt hierbij op dat hij terecht een gegronde vrees heeft dat hij geen eerlijk proces zal krijgen voor de dubbele moord op Dhr. L. en Mevr. H.. Voorts verwijst verzoeker nog naar de brief van HRM, dd. 29 januari 2009 waarin wordt gesproken over de situatie waar gevangenen / verdachten soms mee worden geconfronteerd.

Verzoeker werpt voorts op dat hij ook terecht een gegronde vrees heeft voor Purbo Bangla en de Awami League die hem opnieuw iets zouden kunnen aandoen om geld los te krijgen van zijn vader en benadrukt dat dit losstaat van het feit of hij al dan niet wordt beschuldigd in de moordzaak. Bovendien hebben verzoekers ouders in het recente verleden nog dreigbrieven ontvangen waarin geld werd geëist. Tot slot werpt verzoeker op dat het feit dat verzoekers ouders sinds 2007 in Dhaka wonen niet wil zeggen dat Purbo Bangla verzoeker daar niet zou kunnen vinden in de toekomst. Verzoeker meent dan ook wel degelijk te hebben aangetoond dat er in zijn hoofdte sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De Raad wees er al op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat een valse rechtszaak tegen hem lopende is in zijn land van herkomst.

Verweerder benadrukt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de asielaanvraag zowel met het objectief element van de vrees (= de feiten) als met het subjectief element van verzoekers vrees heeft rekening gehouden. Dit subjectief element hangt nauw samen met het objectief element van de vrees. De commissaris-generaal hechtte echter geen geloof aan de objectieve elementen uit verzoekers asielaanvraag, i.c. de valse beschuldigingen ten aanzien van verzoeker in het kader van een moordzaak. De commissaris-generaal kon dan ook *in casu* ook geen rekening houden met het subjectief element van verzoekers vrees (RvV, nr. 40.506 van 19 maart 2010). De Raad schaarde zich achter dit motief.

Waar verzoeker voorts verwijst naar zijn vrees voor de Awami League en Purbo Bangla wijst de Raad erop dat de problemen met betrekking tot Purbo Bangla vreemd zijn aan het Vluchtelingenverdrag zoals reeds gesteld in de bestreden beslissing. Het feit dat G.R., die hoorde tot Purbo Bangla, verzoeker en diens familie lastig viel ook banden zou hebben met de Awami League maakt verzoeker niet aannemelijk.

2.3. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar zijn asielaanvraag en meent dat hij minstens in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, gezien het risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst, *in casu* afpersing en valsheid in beschuldigingen. Verzoeker benadrukt dat zijn ontvoerders nu terug op vrije voeten zijn én hij elke dag in angst zal leven in Bangladesh. Verzoeker erkent dat de politie bereid is hem te helpen maar dat zij niet in staat zijn hem effectieve bescherming te bieden.

Verzoeker werpt voorts op dat hij ook terecht een gegronde vrees heeft voor Purbo Bangla en de Awami League die hem opnieuw iets zouden kunnen aandoen om geld los te krijgen van zijn vader en benadrukt dat dit losstaat van het feit of hij al dan niet wordt beschuldigd in de moordzaak. Bovendien hebben verzoekers ouders in het recente verleden nog dreigbrieven ontvangen waarin geld werd geëist. Tot slot werpt verzoeker op dat het feit dat verzoekers ouders sinds 2007 in Dhaka wonen niet wil zeggen dat Purbo Bangla verzoeker daar niet zou kunnen vinden in de toekomst. Verzoeker meent dan ook wel degelijk te hebben aangetoond dat er in zijn hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De bestreden beslissing wijst op het volgende: *“U bevestigt dat uw ouders om dit moment nog steeds dreigbrieven ontvangen van Purbo Bangla, maar dit is tegenstrijdig met uw eerste verklaring dat uw ouders geen problemen hebben op dit moment in Bangladesh. Bovendien legt u geen enkel bewijs van deze dreigbrieven voor.”* De Raad schaaft zich achter dit motief.

Artikel 48/5, §2 tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt: *“Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”*

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij geen toegang heeft tot de bovenvermelde bescherming van zijn nationale overheden of tot andere vormen van bescherming door deze overheden zoals reeds gesteld in de bestreden beslissing. Daarenboven zijn redelijke maatregelen inzake bescherming vereist en geen absolute bescherming.

Terecht stelt verweerder dat niet blijkt dat de politie verzoeker niet effectief kan beschermen. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat de politie wel degelijk stappen ondernam na zijn klacht en één van de verdachten vervolgens arresteerde. Dat deze persoon ondertussen – sinds 2009 – terug op vrije voeten is, wil niet zeggen dat de Bengaalse autoriteiten verzoeker geen effectieve bescherming bieden en / of ingeval van hernieuwde problemen hem niet opnieuw bescherming zouden kunnen / willen bieden.

Daarenboven wijst de bestreden beslissing op een vluchtalternatief voor verzoeker: *“Bovendien hebt u een intern vluchtalternatief binnen Bangladesh. U verklaart dat u na de problemen met Purbo Bangla naar Dhaka verhuisde en dat u nadien geen problemen meer had met hen omdat ze uw telefoonnummer en adres niet kenden (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Uw ouders verhuisden in januari 2007 ook naar Dhaka omwille van de problemen, maar uit uw verklaring aan het begin van het gehoor blijkt dat uw ouders het nu goed maken (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Dit is merkwaardig gezien Purbo Bangla achter het geld van uw vader zat en zoveel moeite deed om aan dit geld te geraken. Dit wijst erop dat u en uw familie in Dhaka geen problemen kent met Purbo Bangla en dat uw problemen met Purbo Bangla lokaal waren.”*

Artikel 48/5 § 3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Er is geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.”*

Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen.”

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat niet redelijkerwijs van hem kan worden verwacht dat hij in Dhaka zou verblijven zoals reeds gesteld in de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in
vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS